

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Hat hóra 2 frt 50 kr.
Három hóra 1 frt 25 kr.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 krjával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri küldésért 7 kr.
kétzeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-írások, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

.. Kéziratok vissza nem adódnak..

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

621. szám. Barsvármegye alispáni hivatalától.

I.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi április hó 13-án kelt 4385. számú rendeletével a Komárom-Nagy-Salló-pribócezi hadászati ut bars megyei szakaszán levő rudnói és szé-násfalusi garami hidak helyreállítását 1966 forint 46 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1887. évi június hó 7-ik napjának d. e. 10 órájára a bars megyei alispáni hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, a kitűzött nap 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a bars megyei magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

Ar.-Maróthon, 1887. máj. 21.

Máriássy István
alispán.

II.

6350/1887. szám.

Meghívó.

Az 1887—1892-ik évi országgyűlést egybehívó királyi kegyelmes meghívólevél kihirdetése céljából, Főispán ur ő méltóságának felhívása folytán, f. évi június hó

1-én délelőtt 10 órakor Ar.-Maróthon a vármegye székház nagy termében tartandó rendkívüli közgyűlésre

a törvényhatóság bizottságának tagjait ezenel meghívom.

Ar.-Maróthon, 1887. évi máj. 23.

Alispán helyett

Dr. Ruffy Pál
főjegyző.Az egyiptomi szem-
betegség.

Habár már évek előtt s folyton napjainkban is különféle országos, megyei, községi, hatósági intézkedések tétetnek a trachoma, szemcsés- és köthártyalob szembetegség eltávolítására s annak határaitól való elzárására, mindazáltal azt kell tapasztalunk, hogy ezen szembetegség nem hogy szűnnék s tőlünk távol tartatnék, hanem mindegyre terjedőben van s már is oly vidékeken s tájakon ütötte fel sátorát, melyek ezen bajt valósággal még csak hírből sem ismerték.

Ilyen volt Barsvármegye egy évvel ezelőtt egészben, ilyen még nagy részben mai nap is.

Azonban vármegyénk másik része, illetve két járása az ar.-maróthi és a verebélyi többé már nem mondhatók trachomamenteseknek; terjed e baj mindinkább oly észrevétlenül, hogy alig tudjuk, alig ismerhetjük kellőleg az útját s csak tapasztaljuk, hogy terjedésre keres helyet mindenfelé.

Igy e hó 21-én vidékünkön huszonnégy szembeteg találtatott.

Közegészségügyi intézőink, mit teljes elismeréssel kell kiemelnünk, talpon és résen állanak minden időben s éber figyelemmel kísérnek minden mozzanatot, mely ezen baj körül felmerül. Így a múlt évben, mikor az ar.-maróthi

s verebélyi járásokban, az ide beszámoltatott lovas katonaság által átszarmaztatott hozzánk Galicziából, közegészségügyi közegeink által észleltetett, fedeztetett fel a betegség s vétetett orvoslás alá. Így a napokban is ugyanezen közegek által történtek a figyelmeztetések és ovóintézkedések a városunkban és vidékünkben Nyitra vármegye felsővidékéről érkezett munkások által behozott ragályos szem-bajnak elhárítására, eltávolítására.

Intező körünk ezen ébersége s gondossága kétségkívül mindnyájunkra megnyugtatólag hathat.

Azonban a legnagyobb éberség és gondosság is elégtelen ezen bajnak megszüntetésére, ha ez nem mindenütt s nem akint vétetik fogantatba, a mint azt maga a nagy bajnak elhárítása szükségeli.

Már pedig, ha ezen betegség ellen oly korlátot nem állítunk, mely annak terjedését meggátolja, ha nem mindenütt tétetnek meg oly intézkedések, melyek azt tovább hurrizolni nem engedik, oly hosszú idő fog lefolyni annak kellő megorvoslásáig, meggyógyításáig, hogy végre is azon a tájon vagy vidéken, a hova bocsátatják, meghonosodik: nem lesz kiirtható.

Azon nézetben vagyunk tehát, hogy azon vidékekről s tájakról, a melyekben ezen szembetegség uralkodik, a beteg emberek internáltassanak, és csak az egészségesek egészségi bizonyítvánnyal ellátva bocsátassanak azon vidékekre s tájakra, a hol még ezen betegség meg nem jelent, vagyis, melyek trachomamentesek; a vésszel megelapott helyek pedig a legszigorubb óvszabályok s orvoslásnak vettessenek alá. Mert a lokalizált bajt a legkönnyebben és biztosabban gyógyíthatni, kezelhetni; ellenben az elterjedt s elszéledt bajnak megfékezésére már a

legszükségesebb eszközök megszerzésében oly akadályokra találunk, melyeken győztesen áthaladni nehezen sikerül; nem állván rendelkezésünkre a kellő pénzerő.

Igaz, hogy oly rendszabály behozatala, melylyel valamely hely szűkebb határok közé szorítottatik, s keresetének szabadsága megakasztatik, korlátoltatik; az társadalmi viszonyaiban is megzavartatik. Illetőségi helyéről az embert rendszerint a kenyérkereset hajja tovább; ha ez előtte bármi oknál fogva elzáratik, az soha sem történhetik anélkül, hogy káros hatással ne legyen rája s környezetére; önkint következik tehát, hogy ezen így támadt káros hatást a köznek kötelessége megszüntetni; azért az így munkától s keresettől megfosztottaknak más uton kell kárpotlást adni; azaz megélhetőséket otthon biztosítani. Kétségkívül, hogy ez a közre teherrel jár, de sokkal célszerűbb és helyesebb megelőzni a bajt — habár áldozathozattal is jár, — mintsem megengedni, hogy a bajnak elhatalmasodásával magunk is áldozatul essünk neki. S mert a baj ragályos voltánál fogva mindinkább növekedik: ideje, hogy annak gyökeres kiirtására a szükséges radikális kurát vegyük használatba!

A legnemesebb növénynedv.

— Hanusz István. —

A bor, az öregek teje (lac senum) az, melynek termelése szolgáltatja évezredek óta a legigazibb rugót a szőlővessző műveléséhez. Az öreg Noah ismeretes esetét melőzve, jelezniünk kell, hogy már Ábrahám patriarka idejében, közel 4000 évvel ezelőtt híres volt Sziria boráról, melyet chalyboni vagy aleppoi név alatt börtömlökben, börcsónakokon szállították Babilon-

tölti az éjt a szabadban, az udvaron, esőber, szélben? Hol vesz most lakatost?

Nini! ott világos az ablak. Igaz az! A feleségem lakik ott? Talán? . . . Ni . . . az ám! . . . Hiszen azért feleségem! Hogy ne? . . . Anyyira izgalomba jött e gondolatra, hogy elfelejtve kopogni, benyitott.

Mit látott? A szép menyecske — mint éj istennője — esábitó pongyolában, lebontott hajjal, fedetlen vállakkal állott előtte. És az igéző arcza asszony előtt büröndök halmaza. — Pakolással van elfoglalva. Utazni készül.

Ugy állottak szemközt szótlánul, bámulva egymásra, pirulva mind a kettő. Az asszony ijedten fedli el tenyerével fedetlen vállát. — Bocsánat! — hebegi Pali, — hogy alkalmatlankodom.

— Ah! hiszen férjem uramnak joga suttog szügyenteljes zavarral a nő.

— Igaz, hiszen ön nőm és olyan szép igazán szép csak most látom. Asszonyom szobám kulcsa elveszett de hová készül? — Elutazom. — Hová? — Haza. — Miért?

— Miért? Mert ön nem szeret s feledve, hogy neje vagyok, vagy éppen azért, kerül s e véletlen kulcs elveszésnek köszönhetem első vizitjét és ebben a szokatlan órában. Haza utazom, ott boldog voltam. S a szép nő reggeli ruhát akar felvenni, hogy ne kelljen pirulnia.

Pali összeresztent. Szótlánul kitarja karjait, átöleli a gyengéd termetet s a két ajk

TÁRCZA.

A szeleburdi.

Palkó!

Nincs nála remekebb, sikesebb fráter az egész környéken! Lovagol, vadászik, kártyázik, karambolázik, váltót ír alá, szóval szereti a sportot, játékot. És az asszonyt kérditek? Oh! itt egészen, extra véleménye volt. majd megballjuk később. Elég gondot ad az öregnek. Akárhányszor, ha fogytán a garas s kopogtat nemes atyja Daruházy Boldizsár ajtaján, mindig megnyílik s meglapul érte vagy talán miatta az atyus erszénye. Hanem a jó öreg meg nem akadályozhat ilyenkor egy mélyről jövő sohajt.

— Palkó fiam!

— Parancsol?

— Atyád vagyok, de kérlek! Tudod-e, hogy te vagy az utolsó férfi Daruházy. Ki hal a név. Miért nem háza Hallod-e, te nem szereted az asszonyokat? — Dehogy nem apám! A múlt héten akart lelőni in flagranti a vén Csontosy miniszteri tanácsos a kis Ilkájáért. Egy év alatt hat párbajom volt asszony elesábitásért. Pedig sohase esábitottam én; az ember szór felé kis bódító hízélgést, s a sovány koszthoz erőltetett gerlicze repül a tiszta buza felé. Hess! Hess! El se repült az egyik, ott már a másik! Hát a kasznárunk Borcsájával hogy jártam. Az apja a vén oktondi ha! ha! ha! Szóval minnek nősüljek, nincs rá

ok — S mégis meg kell nősülnöd! — mondja az öreg!

— Eh! miért? Nézd a pillangót, mily üde, mily fris, míg egyik virágról a másikra bátran, szabadon, esókot osztva — esókot lopva jár! Fogd kalitba, adj neki egy rózsát bár a legszebbet, s figyelj veszendő üdéséget.

— Családodnak tartozol ezzel!

— Nézd atyus, ma olvasom a lapokban, hogy Hatossy Gózát kétnejeségért három évre itélték. Két feleségért három év, egyért akkor másfél évre esuknának be! Ezt csak nem kívánod!

— Az Istenért fiam! — Pedig báb— folytatja a szeleburdi Pali — minek becsukni a bigamiáért! Tudod mi legnagyobb büntetése a kétnejeségnek? Nem! Hát a két anyós! Az öreg összeránczolja homlokát! — — Pali! Én élek atyai jogommal! Te meg nősülsz! Parancsolom! — Ez életben először történi, hogy parancsoló szavamat halod. De kényszerítlek azt teljesíteni vagy

— Pali egykedvűen felel! Jól van atyus! Majzli a vizi! Én tartom! Tessék egyet választani, ide hozni, kedvedért összekelek vele. Csak egyet kérek öregem! Ha már bele kell harapni az almába, ne válassz férgeket!

Ugy történt. Az öreg választott. Alig tudta rávenni a szeleburdit, hogy elmenjen a lányos házhöz. — Atyus! nem emel rám puskát az apja, ha elszeretni megyek a lányát.

Megesküdtek. Haza vitte az újdonsült menyecskét, — azután elment klubba kártyázni. Jól vigyázott, nehogy elesipjék a pagát utimóját. Aztán vadászni ment Mármarosba. Szóval mulatott — mint a mézes-heteklen szoktak. Csak hogy ő kifelejtette a mulatságból a frissensült anyukját.

— Egyszer csak levelet kap az öregjétől. „Pál! Kitagadlak az örökségemből! Mire értsem ezt! Ott a helyed, hol feleséged van!” — Nini! Hisz nekem feleségem van! Igaz-a! Lám, hogy kiment az eszem-ből! — és haza utazott a feleségéhez, s otthon járt a klubba kártyázni, biliárdozni, vivni. Az új asszonyt csak úgy elhanyagolta, mintha Szibériában lett volna. Nem is hanyagolta el, csak nem tudta észrevenni, hogy van. Olyan szokatlan, hihetetlen volt.

Az öreg Daruházy Boldizsár csak rázta a fejét. Ősz haját gyakran busan simogatta reszkető kezével. — Te Pali, te olyan vagy mint a paraszt, a kinek egy pohár vizért a király gyémántokat adott s a birka azt mondta: „Már egy hatoskának inkább örültem volna”. Neked is egy gyémántot adtam, egy szép, okos angyalt s te azt nem látod? Hítvány garasos élvezetek után futkosol.

— Történt azonban egyszer, amikor Pali éjjel hazafelé ment, azaz, hogy ez minden napon így volt, de az történt vele, hogy az eső ugyancsak mosta az egész uton, a szél meg erővel le akarta róla kapni a kalapját. Csak nagy nehezen ért haza, szobájának ajtaját ki akarja nyitni, zsebébe nyúl, a kulcs schol! Elvesztette. Hogyan

ba és e bor udvarképesé vált később a perzsa nagy királyok asztalán. Az egyiptomiak borai közt legkiválóbb a maresti volt a Nilus deltájában. Homeros görög költőnek európai hősei több mint 30 évszázaddal ezelőtt tapasztalásból ismerik már a bor erejét, sőt haragjában Achilles bortömlőnek nevezi a trójai háború görög fővezérének Agamemnon. A hosszas hányattatás után hazatérő Ulysszeszt pedig hű kondása Eumaeus vendégli meg Ithaka szigetén malaczussal és hozzá bort tölt, mely oly közönséges dolog, hogy cselédei is iddögálják fapoharakból.

Az ókor legkiválóbb borai Khios, Kreta, Lesbos, Kos, Rhodoson termettek, de a görög szárazföldi nem sokat értek. A híres pramosi is Ikaros szigeten volt szürve, noha Diodor azt Krétára helyezi, mások meg Smyrnába Kisázsia; a szintén nevezetes maronei bor Zakynthoson termett. Vizzel először Staphilus, Silemusnak a fia, úgy lehet apja példáján okulva, kezdte mérsekélni. Szerencséje, hogy oly korán élt, mert koresmárosaink régesrégén eihalaszták volna előle a föltalálás dicsőségét. Plinius tanúsága szerint éjszaki Afrikában már a feneciek ott megfordulása óta meg volt honosítva a bortermelés. Callias agrigenti polgárnak Sziciliában 470—405 évvel Kr. e. már 300 hordó bora volt, 100 csöbrös levén mindenik.

Pár századdal közelebb felénk Piceum földje Közép-Itáliában olyan borbőségben uszott, hogy Polybius elbeszélése szerint Hannibal pun vezér (218—203) seregének beteg lovait gyógyította ő borral és ez orvosság akkora mennyiségben volt ott található, hogy belőle Galliába és Keletre erős szállítmányok teltek. Plinius szerint legtöbbet ért az olaszországi borok közt az Opimius-féle melyből ő Kr. n. 79 évvel ivott. Igazat adhatunk neki, mert e bor akkor épen csak 200 éves volt, Opimius konzul-sága ugyanis 121 évvel előzte meg időszámításunk kezdetét és mint felőle a krónikások mondják, kiválóan száraz év levén, jól megérlelhetette a bor anyját, a szőlőt. Ciceró-t Damasippus 43-ban Kr. e. 40 éves falernumival vendégelte meg. Caligula császár (37—41) 160 éves bort tartott asztalán, tehát ő testamentomát.

A későbbi római császárok korában nagyon híres volt az afrikai aszu bor. A veltlini és déltiroli borok Virgilius becslése szerint „rhaetica“ néven mindjárt a híres falernumi után következtek jószágra. Martialis szerint olcsóbb volt az ő idejében (42—101.) a bor, mint a víz; úgyhogy inkább óhajtott egy teli ezisztarnának (viztartó üregnek), mint szőlőhegynek vagy inkább boros pincének birtokosa lenni és érzékenyen panaszkodik, mennyire rászedte őt koesmárosa, midőn vizes bor helyett tiszta bort töltött neki. Elhíhetjük neki, mert manapság is Dalmáciának nem egy pont-

ján kevesebb az ivóvíz; mint a bor. Zarában a város legrégebb temploma, mely általában Sz. Donatus zárai püspök parancsára a IX. század elején egy római pogány templom omladékain épült, ma is borpincéül szolgál, és Szpies lakosai 1879-ben tárt karokkal fogadták az oda rendelt katonaságot, mely jól fizette meg az ő tenta fekete erős borukat.

Volt azonban idő, mikor Itáliában is szűke volt a bornak. Így Diocletian császár egyik rendeletéből, mely a III. század végén több szükséges cikk árát limitálja, kitűnik, hogy a falernumi és a hozzá hasonló minőségű boroknak ára literenkint 5 frt 40 kr-ra volt szabva, a közönséges boré pedig 1 frt 44 kr. a mai pénzértékünk szerint. Bizony sokba került akkor a derűtség! Ehez hasonló csak Skandinávia, hol bor véggé nem szűrhető, mert ott egy kis üveggel 1 frtba kerül a hámozott szőlőszem leve. Nem is juthat hozzá minden szegény ördög csak a gazdagok, meg a betegek; pedig hát ott is csak jól esnek egy pohár jó bor némely szomjas toroknak akár a hajnali harangszóra, mint nálunk.

A középkorban Afrika aszu borával a kereskedést Portugália üzte nagyban, de ez utóbb Marseille és Livorno üzlet-embereinek a kezére jutott. Kréta sziget ekkor tájt évenként 200,000 hordó malváziai bort szolgáltattott Velencének; pedig Malvázia város tulajdonképp nem is ott, hanem a régi Lakoniában volt, hol ma Monemvaziának nevezik. Svajczban Thurganban 670 körül kezdtek bort szűrni és ekkor a kolostorok bora (vinum theologicum) sokáig volt versenytárs nélkül Középeurópában, mert értettek az atyák a pince kezeléshez csakugy, mint az okszerü mustkészítéshez és nagyobb súlyt fektettek a bor minősége, mint mennyiségére. A legenda szerint nem volt egykor Wighbertnek bora a miséhez, szőlőfürtöt vett elő tehát, kifacsarta levét kehelybe és annak mustja rögtön borrá változott. Nem volt ily lelkiismeretes az egyszeri oláh pópá, ki hasonló inségben pálinkát rántott elő és midőn azt mondták neki, hogy e folyadék-al misét szolgálni nem lehet, azt felelte rá, hogy hiszen az már többször sikerült.

Franziaországban a bordeauxi, burgundi, provencai borok régóta világhíretek. A champagnei mint pezsgő XIV. Lajos koronázása alkalmával szerepelt a királyi lakomán először Rheimsben. Különbön a németországi grünebergi „három emberes“ bort is, mely praeparálás nélkül csak úgy iható meg, ha a szomjas embert ketten tartják, a harmadik meg tölti beléje, élvezhetlen savanyúsága miatt egyenesen champagnei bornak dolgozzák föl, mely hivattva van arra, hogy nemes „Spitz“-et teremtsen, és meg is cselekszi azt.

A pyrenaei félszigeti mörök az alkorán minden tilalma ellenére bátorokdtek a spanyolországi híres borokat élvezni; ta-

lálkoztak ugyanis bölesek, kik azt tanították, hogy elsatnyitáná az igazhívőket borhasználat nélkül a spanyol levegő, ezt pedig a próféta csak nem akarhatta. Talán épen ezért élvezik a marokkói mohamedánok oly buzgón a bort szüretkor és szüret után, úgy hogy Rohlf's utazó a népek e tekintetben való mértékletességéről nem nagyon hízgelő képet nyújt. Hja! Marokko gazdag bortermő országot volt mindig. A perzsa mohamedánok is isszák a bort rendszeren és belőle 132 félélt különböztetnek meg, de csak este élvezik és érzepoharakból, hogy a színét se lássák. A mi kulacsaink is alkalmasak ilyen bujósdi játéokra.

(Folyt. köv.)

A kultusz-miniszter szava.

A „Budapesti Szemle“ májusi füzetében megjelent s a szerkesztőhöz intézett „Nyilt levél“-ben a következő sorokat olvassuk:

Tisztelt Szerkesztő ur! Néhány eszmét vetek papírra, a melyeket nem lehet eléggé szívókre kötni írónak és olvasónak egyaránt. Kérem közlésüket, talán így oda vetve is, gondolkodásra ébresztik az olvasót.

Ha a tudásnak általában értéke van, úgy az iskolának is értékének kell lennie. Az iskola pedig a tanító és a tankönyv.

A rossz tankönyv igazi veszedelem; e bajt valami módon orvosolni kell. Ép azért csak jóakarattaló kifolyó tanács, hogy a kiadók a tankönyvek kiadásánál óvatossá legyenek, vagy e speculatioval egyidőre hagyjanak föl, míg a kérdés el nem döntetik. De a kiadók állítólag azt mondják, hogy csak a tankönyveken lehet nyerni, mert csak azokat veszik. A magyar könyvnek kevés a vevője.

Megengedve, hogy az így van, nyomozzuk az okokat, miért oly kevés a vevője a magyar könyvnek?

Az első ok az, hogy a magyar írók legnagyobb részt nem tudják vagy nem akarják elsajátítani a francziáktól a könyvesimánál mesterségét — l'art de faire un livre — s igen sok esetben a nyers anyagot tárják az olvasó elé. Ily könyvek élvezhetetlenek főleg azok előtt, kik jobb irodalmi étkészéshez vannak szokva.

E bajban szenvednek főleg a magyar történetírók, kik az anyagot általában földolgozni vagy nem tudják vagy nem akarják.

A második ok, mert a magyar könyvek nem hirdettek elégségesen, nem bíráltanak, nem ismertettek. Párt- és személyérdekdek döntenek a magyar könyvek sorsa fölött.

A harmadik ok a romlott phantasia, melynek a hazai készítmény nem tetszik. Említettem már más alkalommal, hogy a hazai ipar és a hazai irodalom s művészet közt szoros benső összeköttetés létezik, kinek a magyarországi lámpa vagy edény, kalap nem tetszik, annak a magyar könyv sem fog tetszeni. De a magyar írók ez igazságot nem akarják érteni.

Negyedik ok szegénységünk, nem tudunk sok könyvet vásárolni. Valóban szegénységünk minden kulturális előhaladásnak útját állja. Azonban e téren is csak lamentálni tudunk, de cselekedni nem. Nem akar-

juk megérteni, hogy nyers anyagok kivételével boldogulni nem fogunk. Nincs érzékünk az ipar iránt és nem tudunk erős, tekintélyes polgári osztályt teremteni, mert mindenki, ki vagyona tesz szert, professióját elhagyja, polgári foglalatosságát szégyenli, nemességet keres, birtokot szerez, hogy tekintélyes polgárból törpe nemeske legyen, s a helyett, hogy egy pár nemzedéken át folytatván polgári hivatását, nagy házak keletkezzenek, ilyen új családok a második harmadik nemzedéken czimes proletárokká válnak.

Vége nincs vevője a magyar könyvnek, mert általában nem szeretünk olvasni: jobban szeretünk kártyázni s valóban szomorító látvány, ha fiatal emberek már déli órákban kártyáznak.

Javítsuk meg szokásainkat s lesz vajon s lesz a magyar könyvnek is vevője.

Trefort Ágoston.

— A kántortanítói választásoknál előforduló visszaélések megszüntetéséről. A hercegprímás legutóbbi körlevelében ezeket olvassuk: Ujabb időben ismételtelen fordultak elő esetek, hogy a különösen jobb javadalmazással ellátott kántortanítói állások elnyeréséért folyamodók, különféle, a törvény- és rendelésekkel ellenkező s így meg nem engedett módon és eszközökkel iparkodtak maguknak a választók bizalmát és szavazatát megszerezni. Találkoztak, a kik pénzrel, mások itatással akarták a szavazatok többségét maguknak biztosítani s nem hiányoztak olyanok sem, a kik lekötözték magukat, hogy megválasztásuk esetére a kántortanítói állomással egybekötött bizonyos jövedelmek elvezetéséről lemondanak. Ezen, a kántortanítói választások szabadságát és tisztaságát veszélyeztető, a tanítókhoz nem illő eljárás ellen, valahányszor egyes esetek tudomásomra hoztak, el nem mulasztottam a kellő erélyvel fellépni és ha a felhozott vádak alaposnak bizonyultak, az ily eszközöktől vissza nem riadó folyamodókat a pályázattól egyszerűen eltiltani, vagy a már megejtett választást megsemmisíteni. Ezt annyival inkább meg kell tenni, mert a szavazatszerzésnek e módja erkölcselven befolyásol gyakorol az amugy is sok veszélynek kitett népre, alássa a tanítóknak annyira szükséges tekintélyét s megtámadja a kántortanítói jadalnak épségét. Mert ha a folyamodók, ha csak saját személyére néve is lemond bizonyos jövedelmekről, azokat később nehéz, vagy teljesen lehetetlen lesz az utódnak visszazerezni, különösen napjainkban, mikor amugy is sok esetben csak a politikai hatóság segítségével lehetséges a kántortanítói jövedelmeket behajtani. Azonkivül az ily eljárás azonos a kántortanítói jövedelmek esorbításával, mely a községi iskolákra néve az 1868. XXXVIII. t. cz. 14. §-a által tiltatik, ellenkezik a katol. népiskolákra néve kiadott rendszabályok 24. §-ával s általam is 1882. évi jan. hó 2-án 2323. sz. a. k. rendelletemmel szigorúan meg lett tiltva. Mindezek után felhivatnak az összes alesperes tanfelügyelők és iskolaszéki elnökök, hogy az üresedésbe jövő kántori és tanítói állomásokra pályázó tanítókat figyelmeztessék, hogy a választások alkalmával mindenemü megvesztegetéstől, a fentiekhez hasonló igéretektől tartózkodjanak, mert különben a legszigorubb eljárás fog ellenük alkalmaztatni, s szükség esetén maga a választás is megsemmisítetteti.

Később a nép közt az ilyen perek ellen támadt éles gúny mindinkább nevetésesebb színben tüntette fel a bíraskodást. A bírakat mindenféle cynikus élcekkel illették s itéleteiket természetivé változtatták. Így a Conziak egy napon a vakandokat elevenen való eltemettetésre, a foebeckiek pedig egy rákot, mert egy gyereket megépipett, mint gyilkost vízbefullasztásra itélték.

A 17-ik század közepétől fogva mind ritkábban fordult elő eset, hogy valamely állatot bíróság elé idéztek, vagy vezettek volna; a kivégeztetések ellenben az újabb időkig is fennmaradtak. A mig a boszorkányokat és bűvészeket máglyára vetették, a hozzájuk tartozott állatok élete sem volt biztos. Többnyire azon halállal multak ki, mint gazdáik. — Midőn 1590-ben V. Vilmos bajor herceg a híres alchimistát Mareo Bragadinot egy megaranyozott kutyára felkötötte, annak két buldog kutyáját „mint-hogy ördögi ábrázatjuk volt“ — hasonló sorsra juttatta. Tehenek, kecskék, macskák stb. melyek, ha valamelyik boszorkány tulajdonát képezték, rendszeren azzal együtt kerültek a máglyára, vagy üstbe. Általában azonban enyhébben bántak el az ilyen állatokkal, amennyiben előbb megfojtották, s csak aztán égették meg.

Mindezekre elmondhatjuk: boldogabb az ujkor, humánusságával s több előnyeivel.

Arany Lajos.

egy bosszúvágó esőkban egyesül. — Ön marad, marad örökké karjaimban, — szivemben.

S Pali érezte, hogy a pillangó egy, csak egy rózsáról is szivhat mézet.

A csóknak legjobban az öreg Daruházy örült. Millió csók követte az első. De nem sokáig csókolózhattak zavartalan, mert egy év után. . . . Pszt! felébredt a kicsi! Ringasd csak a bölesőben a kis Pal-kót, fiam!

Annak a bölesőnek örült csak a vén Daruházy, de még a szeleburdi fia is.

Szemét-szemért.

(Böngészést a középkorból.)

(Folytatás és vége.)

Ehez hasonló eset fordult elő 1579-ben Lausamé-ban. A sáskákat a bíróság elé idézték, mely részökre egypár nappal aze-lőtt meghalt, veszekedő természetű; Perrodet nevű férfit rendelt védőül. De mivel sem a megholt Perrodet, sem a sáskák nem tettek eleget az idézésnek, nem maradt megébb hátra, mint az utóbbiakat, mint megátalkodottakat, daczosakat — szám-üzni.

Szinte így jártak el Iroyesben 1516-a hernyók ellen. A Genfi tó pióczáit, a fehérhangyákat s a kanadai galambokat is bevádolták az egyházi bíróságnál.

Hogy ilyenkor nevetésese esetekben nem volt hiány, az képzelhető. Sz. Jean de Maurienne-ben a szarvasbogarak nagy káro-

kat tettek a szőlőkben, (mivel a szarvasbogár tudomásunk szerint nem igen sok kárt szokott tenni a szőlőkben; feltehető, hogy a krónika talán a már akkor is feltűnt philoxerát illetve szarvasbogár elnevezéssel.) a miért a lakosság a bírósághoz fordult, kérve azt, hogy a bogarakat, egy számkura kijelelt s pontosan körülvonalozott területre kényszerítse. A vádlottak védője ez ellenében azon kifogást hozza fel, hogy az illető terület teljesen köves, s így épenséggel nem alkalmas arra, hogy véden-czei azon megélhessenek. — Ennek folytán egy bizottság lett kiküldve a helyszínére, megvizsgálendő azt, ha vajjon csakugyan alaposak-e a védőnek kifogásai. — Mi történt tovább ez ügygyel, arról nem szól a krónika.

1520. május 3-án glurusi (Tirol) törvény-szék rendes végtárgyalást tartott egerek ellen, melyek nagy csapatokban Stilsföböl vándoroltak Glurusba. — Számtalan tanu eskü mellett állítá, hogy a stilsfiek nem képesek a legkisebb adót sem fizetni, ha az egerek továbbra is pusztítják vető-seiket. Erre a vádlottak védője, miután meggyőződve volt, hogy a törvény-szék sem-mi esetre sem merzi fel védenzeit a vád alól, csak az ítélet enyhe kimérése s humánus végrehajtása érdekében emelt szót. Szavainak volt is hatása; mert a teherben volt egereknek megengedték, hogy mig megszülnék, Stilsfben maradhassanak. A többieknek elvonulásuk esetére, a macskák netáni megtámadása ellen, fegyveres kíséretet ígértek stb.

A mainzi hercegség egyik közégében egy pör, — melyet a szunyogok ellen indítottak, — barátságos egyezséggel végződött. A község ugyanis a bíróság által — „tekintettel a vádlottak kicsinysége s ifju korára“ — hivatalból kirendelt védővel, abban állapotodott meg, hogy a szunyogoknak egy meghatározott területet, minden kárpótlás nélkül, kizárólagos haszonélvezetre engedett át.

1488-ban Autun s a szomszédos községek lakói a patkányokat vádolták be. A bíróság megidézte a patkányokat, de biz azok nem jelentek meg, s valószínűleg a daczosság miatt el is itéltettek volna, ha védőjük azzal nem áll elő, hogy a kézbesítés, — miután védenzei a környék községeiben elszórva tartózkodnak, — nem történt annak rendje és módja szerint. Minden községben tehát, melyben patkányok tartózkodtak — szabályszerűen kihirdették a megidézést s a végtárgyalásra egy új határnapot tűztek ki. De a patkányok csak megint elmaradtak a végtárgyalásról, mit védőjük azzal mentett ki, hogy a patkányoknak kérelhetlen ellenségei a kutyák és a macskák, — valahogyan észre vennék, azt hogy a megidézettek Autunba készülnek, uton, utfélen lesbe állottak volna ellenük. — Vége azonban védőjük ügyessége mellett is pervesztések lettek a patkányok. Arra itélték, hogy 24 óra alatt különbeni irtó-háboru terhe alatt hagyják el Autunt és környékét s huzódjanak olyan vidékre, hol senkinek nincsenek ártalmára.

Különfélék.

Büttner Emil ar-maróthi ügyvéd, Barsvármegye bizottsági tagja f. hó 28-án délután 2 óraker hosszasan szenvedés után elhunyt. A boldogult kiváló jogi tekintély volt, s benne társas életünk egyik tevékeny tagja, széles körben tisztelt s szeretett jó barát hanyatlott a sírba. — A közérsvét enyhítse gyászoló családjának, szeretett növényeinek mély fájdalmát! — Áldott legyen a boldogult férfi emlékezte!

Helyreigazítás. (V. ö. Bars 1887. 21. sz.) „A garamujfalusi temetőügye” cikkbe egy pár toll-hiba csuszott be; ezeknek kiigazítását a következőkben adjuk: 1. hasáb alulról 8 sor: 1878 helyett: 1876. 2. hasáb felülül 30. sor, e szó: község, után kimaradt: kibővítette a kath. temetőt és pedig, 2. hasáb alulról 21. sor, e szó: tulajdonosa, után kimaradt: a közbirtokosság 2. hasáb alulról 2. sor. tagja helyett: tagjai kegyeltek.

Kitüntetések. Vizsolyi Gusztáv és Andrásy Manó orsz. képviselők belső titkos tanácsosi méltóságát; Fejérvári Géza báró honvédelmi, Fabiny Teofil igazságügyi és Baross Gábor közlekedésügyi miniszterek az első osztályú vaskoronarendet kapták a királytól.

Gyászír. Kónya Béla főgimn. tanuló, Léva város rendőrkapitányának fia, e hó 22-én hosszasan és súlyos szenvedés után meghalt 15-ik életévében. A szép reményekre jogosított ifju elhunytá mélyen lesújtá a gyászoló családot és széles körben keltett őszinte részvétet. A béke anyaga örökdjék hamvain! — A család által kiadott gyászjelentés a következő: „Kónya József és neje szül. Biró Anna, mint szülők a maguk, valamint gyermekeik: Berta, László, Mária és Vilma — nevében szomorodott szívvel jelentik kedves gyermeküknek és jó testvérnek, Kónya Béla főgimn. tanulóknak f. hó 22-én d. e. 10 óraker, a halotti szentségek ajtatos felvétele után, hosszasan és súlyos szenvedés következtében élt 15-ik életévében tüntet gyászosan elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 23-án d. u. 5 óraker fognak a róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tetetni. Lelki enyhüléséért az engesztelő sz. mise áldozat 24-én 7¹/₂ óraker fog az egek Urának az anyagyházban bemutatni. Léva, 1887. május 22-én. Béke és áldás lebegjen porai felett!”

Árvizek. Az ország keleti és déleleti részeiből érkezett hírek szerint ott az árvíz sok veszedelmet okozott. A Temes Béga, Maros, Körösök s a Szamos és ezek mellékfolyói rendkívüli magasságra dagadtak az ár nemcsak réteket és vetéseket öntött el, hanem falvakat és városokat is, sőt, fájdalom, több helyen emberélet is esett áldozatul s a kár — a mint azt eddig konstataálni lehetett, — milliókra megy.

Nagylelkű adomány. Vác új püspöke, Schuster Konstantin huszonnylevezer forintot küldött Eperjes városának az általa alapított s leégett leánynevelő-intézet újból való felépítésére és kibővítésére. Egy hamuvá lett középtület feltámadása tehát biztosítva van Eperjesen a püspök nagylelkűségéből.

Miért volt hideg? Erre a kérdésre megfelelnek a Karintiából és Tirobból érkezett hírek. Ezek szerint ugyanis a nevezett osztrák tartományokban nagy havazás volt és fergegek, minek következtében a lévmérő csaknem fagypontra szállt alá.

Öngyilkos módon vetett véget életének D e á k András v-ladányi gazdaember; kinek békeszerető természetét, háborgó életpárja annyira megzavarta, hogy f. hó 22-én szíven lötte magát.

A vetések állásáról a földmívelési miniszteriumhoz érkezett jelentések alapján a következőket közöljük: A buza általában véve jól áll, csak itt-ott gyomos és ritka (felvidék). Csanádmegyében a vetések néhol megdőlnék, Temes megyében foltos, Alsó-Fehérmegyében ritka és gazos. Némely erdélyi megyében a jég sok kárt tett. — Rozs. Az alföld északi és déli részén szép és erőteljes, a felvidéken és dunántúli gyenge. Erdélyben középen aluli természet várnak. Az árpa és zab, a hol esőt kaptak, ott javultak. Az Alföldön és Erdélyben általában jó, a felvidéken sok helyen még nem kelt. Dunántúl néhol kiszáradt a szél. Repeze nagyrészt gyenge, néhol ritka, foltos és téreg pusztítja; általában gyenge természetű. — Tengeri meglehetősen jól és egyenlően kel, a dunántúli a hideg következtében megsárgult. — Burgonya jól kelt. — Dohány az Alföldön, kivált északon gyenge. — Szőlő a felvidéken szépen hajt, gazdag termést mutat; ugyszintén Dunántúl s Alföldön, a hol a jég nagy kárt nem tett. — Gyümölcsfák a felvidéken nagyon pusztultak a hideg, szellős idő — továbbá cserbogar- és hernyó által; ugyszintén Dunántúl is e bajok valamint a jég sokat ártottak. Csak az erdélyi megyékben jogosítanak a gyümölcsfák szép reményekre.

Három nap egy napon. Érdekes égi tűneményről olvasunk a „Rozsnyói Híradó”-ban. E lap szerint, e hó 17-én — a kik látták — egyszerre három napot láthattak. Középen a valódi, ettől nyugotra

Rudna felé a valódi nappal egy sikban egy másik, mintegy tízes golyó látszott, délkeletre Hosszurét felé pedig egy harmadik, de az előbbinél sokkal homályosabb. A fénytűnemény d. u. 2 óraker teljes pompájában látszott, de az égbolton egyenesen elcsúszott fódros felhők mintegy fél óra múlva a nézők szeméi elől eltakarták a ritka szép látványt. A ritka fénytűnemény után két órával ijesztő zivatar vonult végig Rozsnyó határára. Már 3¹/₂ óraker Pelsőc felől tompa döngés hallatszott, mely 4¹/₂ óraker ismétlődött s félbeszakítás nélkül 5 óráig tartott folytonos villámlás kíséretében.

Jó étvág. A napokban lakodalmat ültek Salzwedel melletti Wilzece faluban és ez alkalommal a vendégek következő dolgokat fogyasztottak el: 2 hizott ökröt, 5 sertést, 6 borjut, 120 kövér tyukot, 20 mázsa gabnalisztet, 400 palaczk bort, 3 tonna rumot, 4 tonna ászoksjórt, 16 tonna barnasórt, 1 tonna heringet, stb. stb. Megnyugtatóul még hozzá teszik a lapok, hogy mindezek dacára senkinek panaszkodott gyomra tulterheltsége miatt.

Telefon Afrikában. A fekete világ-részig hatolt már a remek találmány, mely valóságos kis forradalmat keltett Európa és Amerika nagyobb városainak szóbeli közlekedési viszonyaiban. A S a o T h o m e szigetének lakói is megismerkednek majd avval a furcsa jószággal, mely mértföldekre viszi el a hangot. Egyelőre ötven állomást rendeznek be, és összekapcsolják kakaó- és kávéültetvényeiről híres szigeten elszórvá levő épületeket.

Élelmes orvos. Egy new-yorki orvos kitűnő szert talált fel a nőknél gyakran előforduló csufító bajuszk ellen. Villanyosság-gal borotválja pácienseit, a kik legnagyobb meglepődéssel látják, hogy az operáció után nyoma sem marad a bajusznak. Műterme előtt óriási a tolongás, és tíz segéddel sem győzi a munkát.

Rövid hírek. — **Időjárás.** A jövő héten: változó, közben napos, esendes, melegebb időt várhatni, helyenkint még esővel. — **Az országgyűlést** őfelsége e hó 27-én rekesztette be trónbeszéddel. — **A francia korona gyémántok** árverése e hó 23-án ért véget. Az összes bevétele hét millió frankra rug. — **Velenczében** Viktor Emanuel szobrát egy éjjel kövekkel megdobálták s nagy kárt okoztak benne. — **A szultán** titkos rendőrsége állítólag összeesküvést fedezett fel, melynek célja volt Muradot kiszabadítani s trónra emelni. — **A lefolyt héten** Ausztria több vidékén nagy havazás volt. — **A tüzkárosultak** javára a belügyminiszter országos gyűjtést indított s körrendeletben hívta fel a törvényhatóságokat, hogy az emberbaráti ügyet támogassák. — **A belga** munkás mozgalom még egyre tart s már olyan arányokat öltött, hogy a kormány beszólította a tartalékos katonákat, mert a rendes haderő nem elégséges. — **A közös hadsereg** új szolgálati szabályzatából e héten adják ki a második és harmadik részt; az egész mű meg fog jelenni magyar nyelven is. — **Billroth**, a hírneves bécsi tanár súlyosan megbetegedett. — **Haydn szobrát** Bécsben e hó 31-én a király jelenlétében leplezik le. — **A párisi** vig opera teljesen leégett. A tűzben, mely állítólag gázkülműlést eredt, — több mint kétszáz emberélet esett áldozatul.

50.000 forintra rúg a Kincsem-sorsjáték főnyereménye, melynek még ezenkívül 4874 nyereménye van, s ez által rendkívül kedvező nyeremény-kilátást nyújt, miért is nem mulaszthatjuk el t. olvasóink becses figyelmét e sorsjátékokra különösen felhívni.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető: Z u h a n y. —

Tanár vőlegény. Klára: Mondd csak, Irén, válaszolt-e a tanár ur szerelmes leveledre? Irén: Nem az! Képzeld az ilyen vőlegényt! Kijavította piros tintával a levelemet és visszaküldötte!

Amerikai asz. Hogy az amerikai szerkesztők nem olyan türelmesek a közönségnek gyakran a kicsinyesekig menő kérdéseivel szemben, mint a mi szelidebb vérmérsékletű szerkesztőink: példa reá egy türelmet vesztett amerikai szerkesztőnek az iránt hűzzá intézett kérdésre „hogyan érhetném el lakásomban legkönyebben a legmagasabb hőfokot?” — következőkben adott felelete: „Rakja lakását tele szalmával, azután adjon gyufát a kis fia kezébe és meg lesz a kívánsága.”

Méltányos ok. Ottó: Mama, holnap oszonnára vajaskenyeret kérek kolbászzsal. Mama: De uras! Hát mi lesz holnap? Ottó: (csodálkozva): Nem tudod: A tanító u nevenapja.

TANÜGY.

Iskolai értesítés.

A helybeli k. r. főgymnasiumban az 1887. tanév végén a vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni:

junius 13-án délelőtt, esetleg délután is a hittanból;

junius 15-én délután 5 óraker az ének-, szavalatok- és tornaeszközökön való mutatóványokból álló ünnepély;

junius 16—24-ig bezárólag osztályonként a szakvizsgálatok;

junius 25-én a magántanulók írásbeli, e 26-án ugyanazok szóbeli vizsgálatai;

junius 27. és 28-án a szóbeli érettségi vizsgálatok;

junius 29-én a tanév ünnepélyes háládo isteni tisztelettel és a bizonyítványok kiosztásával befejeztetik.

Léván, 1887. május 20.

A főgimnásiumi igazgatóság.

KÖZGAZDASÁG.

Borvirág.

A must és a bor igen alkalmasak különböző mikroorganizmusok tenyésztésére, melyek közül némelyek a mustban levő ezukrot, mások a bor alkoholját választják tevékenységük céljául.

Az új borok különösen érzékenyek az ily behatások iránt, melyeket borbetegségeknek nevezünk. Az új borok még nem tisztultak meg egészen a különböző gombáktól, melyek részben már a szőlőn tenyésztek, részben pedig a levegőből jutnak a mustba; azonkívül az új bor több-kevesebb fehérszínűt is tartalmaz, mely e gombaorganizmusok szaporodását és fejlődését jelentékenyen előmozdítja.

A borvirág szintén ily borbetegség, melyet minden pinczegazda igen jól ismer s mely igen gyakori. Ha a borban még fehérszínűanyagok is vannak és sokat levegővel érintkeznek: ez a mindentűt levő, igen apró s e miatt észre nem vehető penészcsira fejlődésére igen kedvező feltétel. E csira gyorsan fejlődik s rendkívül szapora, úgy, hogy néhány a borban mikroszkopiummal is alig föllelhető sejtéből pár nap alatt tömörkedő új sejt támad. Ezeknek fehérszínűanyagokra és alkoholra van szükségük, hogy táplálkozhassanak; az alkoholt szénvásra és vizre bontják szét. Az alkoholtartalom folyton csökken, a bor gyengül s lassankint egészen elromlik, mivel az alkohol helyett víz marad vissza s a szénsav a levegőbe száll. A borvirág leginkább azon esztendőben lép fel, midőn sok és könnyű bort termelnek s különösen akkor is, ha sok rothadt és beteg szőlőt sajtolnak.

A tavalyi szüret sokhelyt szintén ilyen volt, minél fogva ama termelvény tulajdonosainak különös gondot koll boruk egészségére fordítani. A virág 16—30 fok. C. hőmérsékletben leggyorsabban fejlődik; minél alacsonyabb a hőmérséklet, annál kedvezőtlénebb fejlődésére. Nagyobb alkoholtartalom mellett valamint a fehérszínűanyagok hiánya következtében szintén nem fejlődhetik s innen van az, hogy ó-boroknál csak ritkán tapasztaljuk e betegséget.

Aki az okszerű pinczegazdálkodás szabályait követi, úgy a virág, mint más betegségeket ellen könnyen megóvhatja borait. Legegyyszerűbb módja különben a borvirág és más gombák fejlődése megakadályozásának, ha tiszta hordókat használunk s azokat mindig egészen teletöltjük.

Gy. M.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.

Nyilatkozat.

A „Bars megyei Hírlap” f. é. 21. számában a hírek rovatóban megemlékezve a képviselőválasztás mozgalmairól, nevezetesen a Léván f. h. 18-án megtartott képviselő jelölő értekezletről, esekélységet is felemlíti s rólam a valóságnak meg nem felelő dolgot közöl a következő sorokban:

„Hévízy pedig az ellenzék részéről kijelenti, hogy Konkoly Thege Sándor jelöltetése ellen észrevétele nincs, de bizalma csakis a jelölt személyét illeti, mert politikai programját nem ismeri, kéri tehát Konkoly Thege Sándor meghívását, hogy programbeszédét elmondhassa.”

Nem kutatom, hogy ez állítás szándékos félrevezetés, vagy talán vastag félreértésen alapuló tudósítás következtében került-e a fentemlített hírlapba. Ki kell azonban jelenlentenem az igazság és a magam érdekében, nehogy további félreértésekre adjak alkalmat, hogy mint nem személyi, hanem elvi ellenzék, a kormánypárt jelöltjének fő léptetéséhez nem járultam, lévén az egészen a nevezett párt dolga, hogy kit léptet föl; személyi bizalmam pedig épen nem nyilatkozhatik az ellenpárt jelöltje iránt akkor, a midőn elvek harcáról van szó; mert a személyi politikát csak másodrendű kérdésnek tartom, első sorban pedig elvi politikát követek és kövelelek minden választó polgártól. Ennélfogva valótlan az is, hogy a t. jelölt urnak az értekezletbe való meghívását programbeszédének megtartása végett kértem; de nem is kérhettem, mert a kormánypárti jelöltek programját már évek során át volt alkalmam megismerni, s mondhatom, tartalomra nézve alig különböztek egymástól; másrésztől meg nagyon jól tudom, hogy a vidéken a jelölés alkalmával nem szokás programbeszédet tartani a jelöltek szokásos szerénykedésénél fogva.

Meddő hírlapi vitákat folytatni sem kedvem, sem akaratom nincsen, azért min-

den ezután ellenem irányuló kószá hirtel szemben saját elvtársaimnak végül tartozom azon kijelentéssel, hogy a mint eddig volt bátorságom elveimet és érzelmeimet kellő helyen nyilvánítani, úgy ezután is lesz bátorságom és erőm, ha Isten segít, azok mellett rendületlenül megállani.

Léva, 1887. május 27.

Hévízy János.

II.

Köszönet-nyilvánítás.

Tisztelettel alulírott, magam és gyászoló családom nevében mély köszönetemet fejezem ki mindazoknak, kik szeretett fiam elhunytával fájdalmunkat szíves részvétükkel enyhíteni kegyesek voltak.

Léván, 1887. május hó 27-én.

Kónya József.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: K ó n y a J ó z s e f, városkapitány.

Buza: m.-mázánként 8 frt 30 kr — 8 frt 50 kr. Kétszeres 6 frt 40 kr — 6 frt 80 kr. Rozs: 6 frt 60 kr — 6 frt 70 kr. Arpa 5 frt 90 kr. — 6 frt 20 kr. Zab. 5 frt 60 kr. 5 frt 80 kr. Kukorica: 5 frt 70 kr 6 frt 10 kr. — Bab: 5 frt 50 kr. 5 frt 80 kr. Lencse 6 frt — kr. 6 frt 50 kr. Köles — frt — kr — frt — kr.

HIRDETÉSEK.

1701/1887. szám.

Árverési hirdetmény.

A lévai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Szabó szül. Szabó Susanna kis-zsecei lakos felperesnek Szabó szül. Berka Susanna nagy-kálnai lakos alperes elleni árverési ügyében az 1887. évi január hó 5. napján 5356/86. szám alatt kelt hirdeteményül Nagy-Kalna községében a folyó 1887. évi április hó 22-ik napjára kitűzött s ugyanazon határnapon megtartott bírói árverési helyett — melyen Szabó János szül. Berka Susannának a n.-kálnai 319. tjkvben A. I. 1. sorszám alatt felvett fekvősége és az azon épült 64. összeráru száma lakháza, úgy az 1/2 telek után járó közös legelő illetősége Saba Jónás nagy-kálnai lakos javára 382 frt vételárban leütötték s a mely árverési esemény a mai napon 1701/87. sz. alatti végzéssel az 1881. évi törv. cikk 187. §-a rendelkezése nyomán hatálytalanul nyilváníttatott — ennek helyébe az 1887. évi január hó 5. napján 5356/86. szám alatt kibocsátott árverési feltételekben körülírt módon megtartandó újabb árverési határidőül 1887. évi június hó 18-ik napjának délelőtti 10 óra Nagy-Kalna községében a bírólakhoz kitűzött, mely időben és helyen a fenti ingatlan Varga Péter gr.-lőki lakos által 1701/87. szám alatti kérvényével ajánlatba tett 421 frt összegben alól nem, — de csakis azon felül igérendő vételárban lézen eladandó s a mennyiben pedig ezen összegben felül senki részéről magasabb ígélet nem tétetnek, a n.-kálnai 319. sz. tjkvben A. I. 1. sorszám alatt felvett fekvőség és tartozékai Varga Péter gr.-lőki lakos által ajánlt 421 frt összegben fog javára leütöttnek nyilváníttatni.

Ezzel a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettnek: 1-ör, a megállapított kiküldési ár 421 frt, 2-ör, a venni szándékozók tartoznak a kiküldési 10%-át bántapénzzel készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni, 3-ör, a vételár három egyenlő részletben lézen fizetendő és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a második részlet ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt és a harmadik részlet ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt fizetendő — a bántapénz az utóbbi részletben lézen betandandó.

Kelt Léván, kir. járásbíróság tkvi osztályánál, 1887. május 7.

Barbur László

kir. aljbíró.

6961/886. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó János végrehajtónak Pomothy István illetve Pomothy Vida, Lidia végrehajtást szenvedő elleni 112 frt tőkéküvetelés és járulékaiknak kielégítése iránti végrehajtási ügyben az ipolysági kir. törvényszék területén levő Kis-Kereskény község határában fekvő, kis-kereskényi 21. sz. tjkvben Pomothy Dávid, Pomothy Zsuzsanna és Pomothy Vida Lidia közös tulajdonul felvett 1—6. sorsz. a. curialis birtoknak Vida Lidia-t illető egy harmad részére 270 frt 66 kr., továbbá az ottani 31. sz. tjkvben Udvardy Lőrincz és Csáry József mint zálogba adók; Szabó sz. Pomothy Judit, Pomothy Dávid, Pomothy Zsuzsanna és Pomothy Vida Lidia, mint zálog birtokosok tulajdonul 1—2. sorsz. a. felvett curialis egész birtokra 146 frtban ezenel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 13-ik napján délelőtti 10 óraker Kis Kereskényben községbíró házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy 28 frtot, illetve 15 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. év 60. t. cz. 170. §-a értelmében s a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék tkvi hatósága.

Ipolyság, 1886. december 13-án.

Szokoly Sándor

tkvezető.

